

hartslag

6

Zorg van nu

**Samen zorgen
voor morgen**

Ontdek de mensen, gezichten en verhalen in het hart van onze zorg

18

Mijn eerste keer
**lemand wassen
is heftig voor
een 16-jarige**

Buiten dienst
**Will Janssen,
van storing tot
zeldzame vogel**

30

24

Komt een medewerker
bij de dokter'
**"Ik wil me weer
druk maken over
kleine dingen"**

4

Maatjes
"Je moet op elkaar
kunnen vertrouwen"

Samen zorgen
"Een gesprek kan
eenzaamheid
doorbreken"

14

26

De werkdag van
Marco Derks,
Intern transport

In Hartslag ontdek je de mensen, gezichten en verhalen achter onze zorg. Dit magazine is een productie van VieCuri Medisch Centrum, afdeling Communicatie en Marktonderzoek, in samenwerking met Inpladi / Rock the Boat, PCL Photography en BC Uitgevers.

Vragen of ideeën?

Mail naar communicatie@viecuri.nl.
©VieCuri Medisch Centrum 2025.

ONTMOET, ONTDEK EN BELEEF

In beeld	3
Zorg van nu	6
De stelling	10
Hoe het werkt	12
Feit of fabel	13
In het hart	16
Mijn eerste keer	18
Wetenschap en innovatie	20
Wist je dat?	22
In opleiding	23
Komt een medewerker bij de dokter	24
Geraakt	28
Buiten dienst	30
Favorieten	32

BENIEUWD?

Bekijk de komende activiteiten en sluit gerust aan!

In beeld

Kennis, plezier en **verbinding**

Tijdens de Jong VieCuri Pubquiz draait het niet alleen om goede antwoorden, maar vooral om gezelligheid en contact. Collega's uit alle hoeken van VieCuri leren elkaar beter kennen, lachen om foute gokjes en vieren samen de winst – of gewoon het meedoen.

Jong VieCuri organiseert elke maand activiteiten waar plezier en ontwikkeling samenkomen. Van inspiratiesessies over AI en thema-avonden over ouderschap tot een kijkje achter de schermen bij de Medische Techniek. Zo brengen we collega's bij elkaar, delen we kennis én maken we VieCuri een beetje hechter.

Maatjes

“Je moet op elkaar kunnen vertrouwen”

Het beveiligingsteam van VieCuri bestaat uit mensen met heel verschillende achtergronden en karakters. Ondanks die verschillen kunnen ze het uitstekend met elkaar vinden. Beveiligers Jelle en Sharon zijn sinds 3 jaar collega's en spelen in hun vrije tijd regelmatig een potje padel of squash.

Sharon: “Het werk van een beveiligers bij VieCuri is heel divers. We zijn verantwoordelijk voor de veiligheid in het hele ziekenhuis. We houden patiënten, bezoekers en collega's veilig, in allerlei situaties. We bemannen de meldkamer en zijn te zien in en rondom het ziekenhuis. Als er een onveilige situatie is, schieten wij te hulp. Dat kan van alles zijn, van boze familieleden tot een grote crisis.”

Goed overleg

Jelle: “Mensen denken bij beveiliging vaak aan fysiek werk, maar bij ons draait het vooral om mentale en verbale kracht. Goed overleg met zorgcollega's is onmisbaar. Stel, een patiënt rookt in bed. Dan kunnen wij zeggen: dat mag niet, dus naar buiten. Maar de zorgmedewerkers kennen de medische

achtergrond van een patiënt en weten waarom hij misschien niet zomaar naar buiten kan. Dan bedenken we samen een goede oplossing. Als beveiligers kijken we naar het belang van het héle ziekenhuis en de zorg kijkt naar het belang van de patiënt. Die belangen brengen we bij elkaar en dat geeft veel voldoening. Ons werk is complex, maar ook heel mooi.” Sharon: “Dat klopt. Ik vind het een grote uitdaging om te zorgen dat wij en onze zorgcollega's met respect voor elkaars functie in gesprek gaan. Soms vinden mensen bepaalde veiligheidsregels onzinnig, maar er zit altijd een reden achter.”

Vertrouwen

Jelle: “Ons team is niet groot: met 16 mensen verzorgen we de complete beveiliging van

‘Het is een goed teken dat we ook buiten het werk graag samen optrekken’

‘We kennen elkaar goed, we lachen volop en hebben veel steun aan elkaar’

het ziekenhuis. Overdag werken we met z'n tweeën, in de nacht met z'n drieën. Je hebt elkaar nodig, want eigenlijk kun je niet alleen op een moeilijke situatie afgaan. Al kan het soms niet anders, als het erg druk is. Mensen hebben een steeds korter lontje en dat betekent voor ons extra alert zijn. Daarom is het zo belangrijk dat we op elkaar kunnen bouwen en dat we van elkaar weten dat we op de juiste manier handelen." Sharon knikt: "Bij ons zit dat gelukkig goed, ik ben zo blij met ons team. Ik kan vertrouwen op al mijn collega's. Tussen Jelle en mij klikte het ook meteen, toen hij hier 3 jaar geleden binnenstapte."

Sterk karakter

Jelle: "Helemaal mee eens! We zijn heel verschillend, maar we vullen elkaar goed aan. Ik vind het mooi dat Sharon zo'n sterk karakter heeft. Ze is heel direct en duidelijk. Als we iemand nodig hebben om te zeggen waar het op staat, dan schakelen we Sharon in." Sharon, lachend: "En Jelle heeft een sterke

eigen mening. Als hij ergens in gelooft, moet je met héle goede argumenten komen om hem daarvan af te brengen. Gelukkig is hij wel bereid om te luisteren en zijn ongelijk toe te geven. Al kunnen onze discussies vaak een tijdje duren."

Padel

Jelle: "We kunnen het als team zo goed vinden, dat we elkaar ook privé zien. Anderhalf jaar geleden begonnen we met een groep van 6 met padel. We hebben geen vaste dagen, maar we gooien regelmatig een polletje in de groep: wie wil er mee? Dan huren we een baan en gaan we spelen. Als we met z'n tweeën zijn, wordt het vaak squashen. Het is een goed teken dat we ook buiten het werk graag samen optrekken." Sharon, instemmend: "Zeker! We kennen elkaar goed, we lachen volop en hebben veel steun aan elkaar als er iets heftigs is gebeurd tijdens een dienst. In de beveiliging is een sterke onderlinge band onmisbaar. Alleen dan kunnen we ons werk goed doen."

‘We bouwen een ziekenhuis dat medewerkers trots maakt en patiënten vertrouwen geeft. En dát is waar we het voor doen’

Een ziekenhuis dat 24 uur per dag open is, kun je niet zomaar dichtgooien voor een verbouwing. Toch lukt het VieCuri om uit te breiden en te vernieuwen. Met slim plannen, veel afstemmen en een flinke dosis doorzettingsvermogen werkt het bouwteam aan een ziekenhuis dat klaar is voor de toekomst.

ZORG VAN NU

Samen zorgen voor morgen

Bouwen terwijl de zorg doorgaat

Het is een surrealistisch gezicht: terwijl bouwvakkers met helmen en veiligheidsschoenen de materialen door de gang sjouwen, wordt achter zorgvuldig gesloten deuren verderop in alle rust zorg verleend aan patiënten.

“Dat is misschien wel het grootste verschil met een gewone bouwplaats”, zegt Fieke Arts, projectleider bouw. “Wij kunnen de boel niet stilleggen. Zorg gaat altijd door. Dat betekent dat we elk detail moeten afstemmen, van looproutes tot geluidsniveaus.”

“Wat dit project bijzonder maakt, is dat iedereen zijn kennis inbrengt: bouw, techniek, ICT, zorgmedewerkers en ontwerpers. Alleen door die samenwerking krijgen we dit voor elkaar”, vertelt Susan Rutten, coördinator zorg & bouw.

Voor Susan en Fieke is het werk soms een puzzel: rekening houden met techniek, hygiëne, veiligheid, collega's én patiënten. Susan: “Het is vaak jongleren. Maar wat mij steeds weer raakt, is hoe betrokken iedereen is. Medewerkers denken mee, bouwers zetten een stap extra, en uiteindelijk draait het om de patiënt die zich veilig en prettig moet voelen.”

>>

Susan Rutten (l) en Fieke Arts

» Van tekentafel naar praktijk

De nieuwbouw wordt in fases gerealiseerd, zodat de zorg zo min mogelijk hinder ondervindt. Daarbij horen onder andere de uitbreiding en vernieuwing van faciliteiten en beeldvormende apparatuur, zoals CT- en mammografieapparatuur, én de bouw van nieuwe operatiekamers (OK's) en behandelkamers. Stukje bij beetje verandert VieCuri van binnen en buiten.

Een belangrijk hulpmiddel om tot de juiste OK-inrichting te komen was de mock-up tent. In het voorjaar van 2023 werden hierin, op het parkeerterrein, operatiekamers op ware grootte nagebouwd. Compleet met schuifdeuren, een denkbeeldig raam, namaakpendels en replica's van apparatuur.

Fieke: "De inzichten die we tijdens deze mock-up hebben opgedaan, hebben we gebruikt om de inrichting van de OK's te bepalen."

Zorgmedewerkers konden ervaren hoe hun toekomstige werkplek eruit zou zien. "Dat was voor ons een reality check", zegt Susan. "Alles wat op papier was bedacht, konden we in de praktijk toetsen. Er zijn meerdere aanpassingen gedaan dankzij de mock-up." Het zorgde bovendien niet alleen voor technische verbeteringen, maar ook voor betrokkenheid. "De bouwplannen werden tastbaar", zegt Fieke. "Wij leerden van de medewerkers, zij gaven de noodzakelijke input om het werkproces optimaal te kunnen uitvoeren in de OK."

Vanuit de OK:

Lianne over werken in de nieuwe operatiekamers

Voor operatieassistent Lianne Giesbertz is het verschil tussen oud en nieuw groot. Ze was vanaf het begin betrokken bij de plannen.

"Een groot verschil voor ons is daglicht en ruimte", vertelt ze. "Vroeger stonden we vaak te passen en te meten met apparatuur. Nu kunnen we vrij bewegen. Het maakt je werk een stuk prettiger."

De betrokkenheid van de werkvloer was groot. Lianne: "Ik zat in een werkgroep voor de nieuwbouw en ben meerdere keren in de mock-up tent geweest. Eerst is er een standaard OK nagebouwd, later een hybride. We konden testen of de doorgangen groot genoeg waren en of alle apparatuur op de juiste plek kon staan. Het gaf een heel realistisch beeld. Daarnaast mochten we meedenken over de inrichting van de koffiekamer. Er hangt zelfs een schilderij van onze collega Janneke. Daardoor voelt het echt van ons."

"De grootste en leukste verandering is voor mij, als vakspecialist vaatchirurgie, de komst van de hybride OK. Dat is een operatiekamer met vaste geavanceerde röntgenapparatuur", vertelt ze. "Vooral bij complexe vaatoperaties is dat een enorme vooruitgang. Tijdens de ingreep kan de chirurg live meekijken door middel van röntgenbeelden en zeer nauwkeurig werken." Lianne ziet ook de voordelen voor de patiënt: "Omdat je alles in één keer kunt doen, een open ingreep en een beeld-gestuurde ingreep, is er minder belasting voor de patiënt. Dat scheelt tijd, risico's en uiteindelijk ook hersteltijd."

'Een groot verschil voor ons is daglicht en ruimte'

Vanuit Medische Beeldvorming: Ivo over technologie en innovatie

Ook de afdeling Medische Beeldvorming is volop in beweging. Teamleider Ivo Elbers ziet hoe de nieuwbouw de diagnostiek verbetert. "We hebben extra CT's, nieuwe MRI's en straks ook ruimte voor meer echo's", vertelt Ivo. "Daarmee kunnen we patiënten sneller helpen en onzekerheid sneller wegnemen. Want dat is waar we het voor doen."

"Met de eerste bouwfase hebben we niet alleen extra CT- en MRI-capaciteit gerealiseerd, maar ook een betere directe aansluiting met de Spoedeisende Hulp (SEH). Dat is cruciaal voor acute zorg: patiënten die via de SEH binnenkomen, kunnen nu sneller door naar beeldvorming. Maar ook voor andere patiënten levert onze uitbreiding voordelen op: de wachttijden worden korter, diagnoses kunnen sneller worden gesteld en behandelingen vaak eerder gestart."

Nieuwe technologie speelt daarbij een grote rol. "We werken nu met snellere processen die de scantijd verkorten en de stralingsdosis verlagen. Dat is niet alleen prettiger voor de patiënt, maar ook efficiënter voor ons. Daarnaast bereiden we ons voor op de inzet van AI, bijvoorbeeld bij het herkennen van botbreuken op röntgenfoto's. Daarmee

'We kunnen straks patiënten sneller helpen en onzekerheid sneller wegnemen'

kun je binnen minuten duidelijkheid geven, in plaats van maximaal een uur te wachten op een spoedbeoordeling."

De plannen reiken verder. In de kelder van de nieuwbouw is ruimte gemaakt voor een laboratorium met mogelijk een cyclotron (machine die elektrisch geladen deeltjes hoge snelheid geeft, red.). "Dat zou ons in staat stellen om zelf radioactieve stoffen te produceren, bijvoorbeeld voor nieuwe hart- of oncologische beeldvormende diagnostiek. Daarmee kunnen we een voorloper worden in onze regio."

Licht, ruimte en rust

De eerste nieuwbouwdelen zijn inmiddels in gebruik en de reacties zijn positief. Susan: "Het verschil met de oude situatie is enorm. Meer ruimte, daglicht en een rustigere uitstraling. Dat doet iets met mensen."

Een volgende stap is de bouw van de recovery en 4 OK's. Dit proces wordt afgerond in februari 2026. In de laatste fase, die in oktober 2026 gereed is, wordt een OK-lounge opgeleverd. Deze nieuwe voorziening maakt dat de patiënt het hele proces van opname tot ontslag binnen het OK-complex doorloopt. Patiënten die een kleine ingreep ondergaan, worden kort voor de ingreep op de OK-lounge opgenomen. Ze gaan vervolgens naar de OK of behandelkamer en keren na

de ingreep terug naar dezelfde lounge.

Fieke: "Het proces wordt efficiënter en beter beheersbaar omdat er minder overdrachtsmomenten zijn. Het hele traject van opname tot ontslag vindt straks plaats binnen de OK-afdeling."

Samen vooruit

Voor Fieke en Susan is het project nog niet klaar. Het komende jaar volgen er nog opleveringen tot uiteindelijk het complete OK-complex en de afdeling Medische Beeldvorming vernieuwd zijn. Fieke en Susan: "Uiteindelijk gaat het niet om stenen, maar om mensen. We bouwen een ziekenhuis dat medewerkers trots maakt en patiënten vertrouwen geeft. En dát is waar we het voor doen."

Een gedrukt magazine is niet van deze tijd

*Stefanie Wienhoven
afdelingsmanager
Communicatie &
Marktonderzoek*

In 'De Stelling' bespreken we een tegengeluud of kritische vraag uit de organisatie. Dit keer leggen we de stelling voor aan Stefanie Wienhoven, afdelingsmanager Communicatie & Marktonderzoek.

Wat is je reactie op de stelling:

"We zijn altijd druk bezig met onze patiënten-zorg. In de hectiek van het dagelijkse werk lopen we onszelf soms voorbij. Daarom is het belangrijk om af en toe samen stil te staan. Dit doen we in ons ziekenhuis het hele jaar door op verschillende momenten. Zoals met kerst en tijdens de Week van de Zorg.

Dit magazine voegen we daar graag aan toe. We misten een communicatiemiddel om mooie, persoonlijke verhalen uit het hart van de zorg te delen. Intranet (StartPunt) is daarvoor te vluchtig en biedt te weinig ruimte. In VIEtamine staan onze patiënten centraal. Op onze sociale media delen we vaker persoonlijke verhalen. Daar krijgen ze heel veel likes, een bewijs dat het de moeite waard is ze te delen.

Alleen, niet iedereen volgt onze sociale media. Ook verdwijnen berichten snel uit je tijdlijn. Bovendien bekijk je zo'n verhaal vaak op een klein scherm, wat onhandig is voor lange interviews.

Kortom, persoonlijke verhalen worden enorm gewaardeerd. Nu hebben we eindelijk een mooi middel om ze te delen. Dit magazine is meer dan een personeelsblad: het is bestemd voor zowel onze collega's, hun familie en vrienden als onze patiënten en relaties."

Een gedrukt blad, dat wordt thuisbezorgd. Is dat wel een duurzame keuze?

"Een terechte vraag! Toch is hier bewust voor gekozen. Een gedrukt magazine biedt iets wat online vaak ontbreekt: het is tastbaar én blijvend. Je kunt het vasthouden, bewaren en opnieuw doorbladeren. In plaats van online berichten die snel verdwijnen, biedt dit magazine verhalen die je in je eigen tempo kunt lezen, met aandacht, op een zelfgekozen moment.

Jolanda Tacke
Preoperatief screenings-
verpleegkundige / bestuurslid
VSB / lid Redactieraad

**'Ik vind het superleuk
om in een echt blad
verhalen van
collega's te lezen!'**

Wendy Achten
Beleidsadviseur milieu
en duurzaamheid /
lid Redactieraad

**'Ik ben bang dat het
magazine ongelezen in
de papierbak belandt.
Sluit het wel aan
bij de digitale tijd
waarin we leven?'**

Ook het thuisbezorgen is een bewuste keuze. Want hoe mooi is het dat ook je familie mee kan lezen? We willen die trots graag delen met het thuisfront.

Natuurlijk namen we duurzaamheid mee in onze overwegingen. Zo drukken we op een verantwoorde manier, met duurzaam papier en ontvangen we alleen het aantal exemplaren dat we écht nodig hebben. Zo voorkomen we verspillingen."

Wat kenmerkt Hartslag?

"Hartslag neemt je mee in de bijzondere en diverse wereld van ons ziekenhuis. In het blad staan verhalen van en voor collega's. Voor en achter de schermen, van onze verpleegkundigen en artsen tot onze staf en andere ondersteunende diensten. Want samen maken we VieCuri.

Om de meest veelzijdige verhalen op te halen uit ons ziekenhuis, hebben we onze Redactieraad betrokken. Deze raad bestaat uit zo'n 15 collega's van verschillende functies en afdelingen. Hun bijdrage is voor

ons heel waardevol. Zo kunnen we je met dit blad inspireren met pakkende, eerlijke verhalen over onze zorg en collega's.

We hopen dat je het magazine met plezier leest en dat je collega's of afdelingen herkent of juist leert kennen. Elke pagina is een stukje van ons verhaal, en dat verhaal willen we heel graag met je delen."

.....

Wat vind jij van dit nieuwe magazine?

Scan de QR-code,
vul de enquête in en samen
maken we de tweede editie
nóg mooier!

mijnVieCuri

Via ons patiëntenportaal mijnVieCuri bieden we onze patiënten altijd en overal veilig toegang tot hun medisch dossier. Wat kun je er eigenlijk allemaal mee? En wat doet het Servicepunt Digitale Zorg voor medewerkers van VieCuri?

Hoe werkt mijnVieCuri?

MijnVieCuri is gekoppeld aan het elektronische patiëntendossier en biedt patiënten een eigen digitale ingang.

Via www.mijnviecuri.nl log je veilig in met DigiD. We merken dat patiënten na anderhalf jaar steeds beter de weg weten te vinden. Sinds april is er ook de HiX Patiënt app, waarmee je na eenmalige DigiD-koppeling eenvoudig inlogt met een pincode. Zo wordt het gebruik laagdrempeliger en eenvoudiger.

In mijnVieCuri vinden patiënten onder andere afspraken, medische gegevens, uitslagen, vragenlijsten en patiënteninformatie die de zorgverlener klaarzet. Ook een bloedprikafpraak kan de patiënt digitaal plannen. Inmiddels wordt zo'n 65% van alle bloedprikafspraken gepland via mijnVieCuri, tegenover ongeveer 21% via de afsprakenlijn van het Belcentrum.

Meer digitaal vaardig dan je denkt

Soms wordt gedacht dat vooral ouderen weinig hebben met digitale zorg. Maar de praktijk laat iets anders zien. Bij het Servicepunt Digitale Zorg zien ze dagelijks dat patiënten het juist graag zelf leren. Bijvoorbeeld om minder afhankelijk te zijn van het ziekenhuis. Of zodat ze de kinderen niet hoeven te vragen om te helpen. Ook blijkt uit onderzoek dat ouderen graag gebruik maken van digitale zorg, om zo hun arts te ontlasten. Anderstalige patiënten ervaren ook voordelen, omdat online informatie eenvoudiger te vertalen is.

Het Servicepunt Digitale Zorg helpt je op weg

Niet iedereen vindt de weg vanzelf. Daarom is in februari 2025 het Servicepunt Digitale Zorg (SDZ) in Venlo geopend, op route 8. Hier kunnen ook medewerkers terecht met al hun vragen over digitale zorg. Zo weten zij nog beter waarvoor ze patiënten kunnen verwijzen naar het Servicepunt en houden ze meer tijd over voor de medische inhoud. Het team komt graag langs om uitleg te geven aan collega's en zorgt meteen voor visitekaartjes en materialen om mee te geven aan patiënten.

Zoals een collega aangaf:

**'Fijn dat jullie er zijn!
Jullie nemen echt de
moeite en de tijd om te
luisteren en de patiënt
verder te helpen.
Tijd die we op de afdeling
niet altijd hebben'**

Meer informatie:
www.viecuri.nl/mijnviecuri

Servicepunt Digitale Zorg:
digitalezorg@viecuri.nl
077 320 55 44

Route 8: Maandag t/m vrijdag
van 8.30u-12.00u en 13.00u-17.00u

De zin en onzin van trends in huidverzorging

Op Instagram en TikTok kun je er niet omheen: influencers die enthousiast hun *skincare routine* laten zien. Tienstappenplannen met maskers, serums, reinigingsgels en crèmes, vaak geïnspireerd op trends uit Zuid-Korea. Ook collageenpoeders zijn erg populair. Maar is zo'n uitgebreide huidverzorgingsroutine nu echt goed voor je huid? Dit zegt onze dermatoloog Kasia Karolak erover.

"Huidverzorging is net zo belangrijk als tanden-poetsen", zegt Kasia. "De huid is ons grootste afweerorgaan en beschermt ons tegen ongezonde invloeden van buitenaf. Beschadigt de huid, dan beschadigt de afweersfunctie van je lichaam. Je moet dus heel goed voor je huid zorgen. Maar daarvoor hoef je geen complete stappenplannen te doorlopen."

FEIT

"Een jonge huid heeft maar 3 dingen nodig: goede reiniging, vocht-inbrengende crème en zonnebrand-crème. Vanaf je dertigste kun je daar een product aan toevoegen voor specifieke huidproblemen, zoals droge huid of pigmentvlekken."

Duur of goedkoop?

Kasia vindt de uitgebreide Zuid-Koreaanse *skincare routines* dan ook niet zinvol.

FEIT

"Juist het combineren van veel verschillende producten kan huidirritaties opleveren."

"Ik zie veel patiënten die door hun tienstappen-routine forse ontstekingen en huidirritaties hebben", zegt ze. "Toch zitten er ook veel goede dingen in de Zuid-Koreaanse productlijnen. "De reinigers en hydraterende maskers zijn vaak heel

goed. Kies een paar producten die voor jouw huid werken en overdrijf niet. Je hoeft ook echt niet de duurste producten te kopen, al is heel goedkoop ook geen aanrader. In de goedkoopste crèmes zitten vaak veel conserveringsmiddelen en die kunnen contactallergieën veroorzaken."

Werkt collageenpoeder?

Een andere grote trend in huidverzorging is het nemen van collageenpoeder. Dit zou de huid steviger maken, maar Kasia heeft daar haar twijfels over. "De afname van collageen begint al rond je 25e", zegt ze. "Daardoor verzakt je huid, ontstaan meer rimpels en word je kwetsbaarder voor oppervlakkige infecties."

FEIT

"Uit onderzoek blijkt dat er geen directe manier is om afgenomen collageen te herstellen."

Zeker niet met collageenpoeder, want hoe moet dat op de juiste plek in je gezicht terechtkomen? Veelbelovender is het gericht gebruik van rode LED-lampen, die collageen-aanmakende cellen stimuleren hun werk te doen. Collageenpoeder kan geen kwaad, maar je huid gaat vooral stralen als je goed reinigt, niet verbrandt en gezond eet met genoeg eiwitten, vitamine C en mineralen."

Kasia Karolak is sinds 2019 dermatoloog bij VieCuri. Ze is gespecialiseerd in blaarziekten, spatader-behandeling en esthetische dermatologie met focus op cosmetiek en haar.

Samen zorgen

“Een gesprek kan eenzaamheid doorbreken”

Soms maakt een klein gebaar het grootste verschil. Zoals die keer dat vrijwilliger Marly Noldus, een 89-jarige patiënt van VieCuri naar het hospice begeleidde. Een familielid zou de patiënt opvangen in het hospice. “Ik vroeg of ze het vervelend vond om alleen met de ambulance te gaan. Het viel me op dat ze wat wegslikte. Daarom bood ik aan haar te begeleiden in de ambulance. Ik kon haar onderweg een slokje water aanbieden. Maar het belangrijkste was dat ze iemand bij zich had op deze moeilijke laatste reis”, vertelt Marly.

Vrijwilligers vervullen een belangrijke rol binnen VieCuri. Zij hebben tijd en aandacht voor patiënten, juist wanneer verpleegkundigen en artsen door de drukte snel weer verder moeten.

Geschoolde vrijwilligers kwetsbare ouderen

Marly is actief binnen het project ‘Geschoolde vrijwilligers kwetsbare ouderen’. Het project werd ruim 10 jaar geleden opgezet door Marly zelf, samen met een collega van de afdeling geriatrie. Marly werkte toen als verpleegkundige op de afdeling orthopedie/traumatologie. De aanleiding was persoonlijk: “Mijn vader had Alzheimer. Ik zag dat

patiënten er geestelijk vaak slechter aan toe waren als ze uit het ziekenhuis kwamen, dan toen ze binnenkwamen. Er was behoefte aan afleiding, een gesprek, een spel. Daarom startten we dit project.”

Inmiddels is het uitgegroeid tot een vaste waarde op sommige afdelingen. Vrijwilligers gaan in gesprek met ouderen, eten samen aan tafel of begeleiden activiteiten. Soms gaat het om kleine dingen, maar de impact is groot. “Een gesprek kan eenzaamheid doorbreken, iemand uit een isolement halen. Soms zie je zelfs dat patiënten minder pijnmedicatie nodig hebben, simpelweg omdat ze afleiding hebben en zich gehoord voelen.”

Luisteren zonder haast

Marly: “Het project voelt echt als mijn kindje, omdat ik het heb opgezet. Maar ook los daarvan: ik vind het zo waardevol dat ik tijd heb om écht te luisteren. Als verpleegkundige wilde ik dat ook, maar dan rinkelde er altijd wel weer een bel. Nu kan ik blijven zitten. Dat maakt verschil.

Laatst zat ik bij een mevrouw met afasie (taalstoornis na hersenletsel). We konden elkaar nauwelijks verstaan, maar na 3 kwartier hadden we toch een gesprek.

'Ik heb tijd om
écht te luisteren'

Op onze eigen manier. 'Bent u degene die met mijn moeder gesproken heeft?', vroeg een van de kinderen een tijd later. Toen zei ik: 'Dan bent u vast de dochter uit Amsterdam. En u de zoon die op het hondje past.' De kinderen waren ontroerd dat hun moeder ondanks haar beperkingen zoveel duidelijk kon maken. Dan voel je: dit is waarom ik dit doe.

Je moet van mensen houden. Sociaal zijn, open, makkelijk contact maken. En je moet weerbaar zijn, want je hoort ook weleens zware verhalen. Je achtergrond maakt eigenlijk niet uit. We hebben vrijwilligers met een zorgachtergrond, maar ook uit de horeca of het onderwijs. Iedereen brengt iets waardevols mee."

De waarde van vrijwilligers

VieCuri kan niet zonder vrijwilligers. Ze zorgen voor verlichting van de werkdruk en bieden patiënten iets wat moeilijk in schema's te vangen is: oprechte aandacht. "We ontzorgen de zorgmedewerkers", zegt Marly. "En dat merk je. Een verpleegkundige heeft soms simpelweg geen tijd om uitgebreid met een patiënt te praten. Als wij dat doen, scheelt dat niet alleen werk voor de verpleging, het helpt patiënten ook écht. Ze vergeten even de pijn en ongemakken." Naast de zorg voor

kwetsbare ouderen zijn er talloze andere vrijwilligers actief in het ziekenhuis. Van gastvrouwen en -heren tot vrijwilligers die handmassages geven.

Hart voor het vak

Wat voor rol je ook hebt, werken in de zorg vraagt om een groot hart voor mensen. "Het gaat bij ons niet om je cv", benadrukt Marly. "Het gaat om je houding. Kun je luisteren, aandacht geven, nabij zijn? Dan kun je als vrijwilliger echt het verschil maken."

Het verschil zit soms in een lach, een traan of zelfs een ritje in de ambulance. Maar altijd in de overtuiging dat niemand alleen hoeft te zijn.

Vrijwilligers zijn altijd welkom
bij VieCuri. Er zijn tal van
mogelijkheden in taken en uren.

Voor meer informatie bekijk
www.viecuri.nl/vrijwilliger.

Nieuwbouw VieCuri Venray stap dichterbij

De nieuwbouwlocatie van VieCuri op sportpark De Wieën in Venray

We verheugen ons op een prachtige, nieuwe locatie van VieCuri in Venray. De gemeenteraad stemde in september in met het omgevingsplan voor de nieuwbouw op sportpark De Wieën. Daarmee zetten we een belangrijke stap richting een modern en duurzaam gebouw dat in 2028 de deuren opent.

Nu volgt het afronden van het programma van eisen en het selecteren van onder andere de architect. Die gaat aan de slag met het ontwerp dat dient als basis voor de omgevingsvergunning. Zodra de gemeente die verleent, kan de bouw starten. We kijken ernaar uit!

Een impressie van de nieuwe zuilen

Aanmelden maar!

Vanaf eind december krijgen we aanmeldzuilen op onze locaties in Venlo, Venray en Panningen. Patiënten gaan zich op een andere manier aanmelden voor hun afspraak op de poli.

Ze controleren hun gegevens vóór hun afspraak, thuis via mijnVieCuri. Lukt dit niet? Dan kan dit bij binnenkomst op een centrale zuil. Hier krijgt de patiënt een dagticket en meldt zich vervolgens bij de poli aan bij een tweede, kleinere zuil. Vrijwilligers kunnen hierbij helpen.

De voordelen? Meer privacy voor de patiënt, minder wachttijd en drukte aan de balie, juiste patiëntgegevens en efficiëntere processen.

WIE WINT DIT JAAR DE YES! AWARD?

Tallose collega's werken met hart en ziel aan ideeën die onze zorg beter maken. De YES! Award zet deze collega's in het zonnetje. De jury koos uit alle inzendingen 3 projecten die kans maken op de hoofdprijs: de award én 1.000 euro om het project verder te ontwikkelen. Van 1 t/m 14 december 2025 kun je stemmen op jouw favoriet. Stem jij ook?

Caroline en Inge, de winnaars van vorig jaar (met het project Handmassages), vertellen wat de prijs voor hen betekende. "Door alle publiciteit steeg het aantal vrijwilligers enorm. Met het prijzengeld konden we iedereen een professionele training aanbieden en materialen aanschaffen."

TIP:

Scan de QR-code voor video's en meer informatie, of ga naar viecuri.nl/YES

Het trotse VieCuri-AYA Zwemteam

Zwemmen voor impact

Ruim €167.000 is in totaal opgehaald tijdens Swim to Fight Cancer Venlo! Ook het VieCuri-AYA Zwemteam sprong in het water. Dit team haalde ruim €25.000 op.

Een deel van de opbrengst gaat naar de LARS-poli van VieCuri. Deze poli begeleidt mensen met blijvende klachten na darmkanker. Met deze steun kunnen we

ons onderzoek naar betere zorg voor deze groep versterken.

Ook onze voorzitter IJsbrand Schouten zwom mee. "Dit event draait niet alleen om sportiviteit, maar ook om verbinding. Samen met jonge mensen met kanker, hun familie en vrienden zwommen we zij aan zij. Ik ben trots op ieders bijdrage!"

Zoë Manders (l)
en Jill Kuijpers

‘Het helpt om
spanningen te
bespreken’

Iemand wassen is heftig voor een 16-jarige

Zoë Manders en Jill Kuijpers waren allebei 16 jaar toen ze hun eerste stage liepen in een ziekenhuis. Ze vonden het enorm spannend, zeker vanwege de intieme momenten die bij het werk van een verpleegkundige horen. "Mensen wassen, het eerste overlijden, het eerste slechtnieuwsgesprek: het zijn allemaal eerste keren die ik niet snel vergeet."

Zoë (21) is derdejaars studente hbo Verpleegkunde en Jill (20) is vierdejaars studente mbo Verpleegkunde. Ze lopen in Venlo stage op de afdeling Maag-, Darm- en Leverziekten. Ondanks hun jonge leeftijd hebben ze al een aantal jaren ervaring, want ze zijn al vanaf hun 16e stagiair in het ziekenhuis.

Intieme handelingen

Zoë en Jill kunnen zich hun eerste stages nog heel goed herinneren. "Ik vond het zo spannend", vertelt Zoë. "Ik had toen een wat zwaar beeld van werken in een ziekenhuis, ik dacht dat ik alleen met heel ernstig zieken te maken zou krijgen. Ik kwam terecht op de verpleegafdelingen longgeneeskunde en cardiologie van VieCuri, in een groot team. Alles was nieuw en ik was bang om fouten te maken. Want als je dat als verpleegkundige doet, dan gaat het om fouten met mensen. Maar het spannendste vond ik het wassen van een patiënt. En dan vooral mannen. Ik was 16, ik had vrijwel nooit een naakte man gezien. Opeens moest ik in iemand zijn comfortzone stappen en dingen doen die normaal heel intiem zijn."

Slechtnieuwsgesprek

Jill knikt instemmend. "Dat wassen was ook mijn grote angst. Als 16-jarige ben je zo'n broekie. Die eerste keer wassen vergeet ik niet meer, maar dat geldt eigenlijk voor alle werkzaamheden die met intimiteit te maken hebben. Een wond verzorgen of infuus prikken is gek genoeg minder spannend. Daar zijn protocollen met stappenplannen voor. En als je een fout maakt, zijn er protocollen die je vertellen wat je moet doen. Persoonlijke dingen zijn lastiger, want je weet nooit hoe iemand gaat reageren."

Laatst was ik voor het eerst bij een slechtnieuwsgesprek, met een patiënt met wie ik een goede band heb. Dat was moeilijk, want ik wilde juist toen de goede dingen zeggen en doen. Dat is gelukt, maar het was wel spannend."

Zoë weet ook nog goed hoe het was toen haar eerste patiënt overleed. "Dat vond ik heel heftig", zegt ze. "Ik had vrede met het overlijden op zich, maar ik schrok erg van het laatste restje lucht dat het lichaam losliet na het overlijden. Bovendien vond ik het bijzonder om de overledene de laatste verzorging te geven. Het was raar om opeens met een lichaam te werken. Nu vind ik dat juist mooi om te doen. Het is de laatste zorg die ik een patiënt kan bieden."

Nieuwe eerste keren

Jill: "Als ik terugkijk op de afgelopen drie jaar, dan is het ongelooflijk hoeveel ik heb geleerd. Veel van die spannende eerste keren zijn zo gewoon geworden. Aan de andere kant: er wachten me ook nog heel wat nieuwe eerste keren. Ik heb bijvoorbeeld nog nooit een reanimatie meegemaakt. En ik kijk ernaar uit om straks zelfstandig de gehele patiëntenzorg te doen, van controle tot visite met de arts. Bovendien wil ik graag doorleren en met jonge kinderen gaan werken. Dan is alles weer helemaal nieuw." Zoë knikt. "Ik ben ook van plan om door te leren en uiteindelijk bij het specialisme kinderoncologie te gaan werken. Dat brengt ook weer talloze eerste keren met zich mee. Het helpt gelukkig om spanningen met je begeleider en collega's te bespreken. Zij waren ooit ook stagiair en hebben precies hetzelfde meegemaakt. Daardoor kun je elkaar goed helpen om de spannende eerste keren te overwinnen."

Onderzoek:

Het voorspellen van risico's bij blaaskankeroperaties

De diagnose blaaskanker zet het leven van een patiënt op zijn kop. Soms is een ingrijpende operatie nodig en moet de blaas worden verwijderd. Deze operatie brengt risico's met zich mee. Onze urologen onderzoeken samen met collega's uit de regio hoe ze beter kunnen voorspellen welke patiënten na de operatie risico lopen op complicaties.

Samen sterk in de regio

Bij VieCuri maken we deel uit van OncoZON: het oncologie netwerk van 9 ziekenhuizen en 1 radiotherapeutisch instituut in Zuidoost-Nederland. Door kennis te bundelen, staan we sterker in de oncologische zorg. Uit die samenwerking is ook dit onderzoek ontstaan. Tom Hermans, uroloog bij VieCuri en MUMC+, en Frits van Osch, epidemioloog bij VieCuri, nemen het voortouw. Zij werken onder andere samen met dr. Oerlemans uit het Laurentius Ziekenhuis Roermond.

Frits: "We bouwen een database met gegevens van 1.000 patiënten van wie de afgelopen jaren de blaas is verwijderd.

We voegen daar extra informatie aan toe, zoals leefstijl en lichaamskenmerken. Zo verwachten we beter te begrijpen waarom sommige

mensen meer complicaties krijgen dan anderen."

Meer dan leeftijd en conditie

Tot nu toe werd vooral gekeken naar leeftijd, hart- en longfunctie en de gekozen operatietechniek om risico's in te schatten. Belangrijk, maar niet altijd genoeg. Uit eerdere onderzoeken blijkt dat ook de hoeveelheid spiermassa en vetverdeling invloed hebben op het herstel.

Tom legt uit: "Minder spiermassa kan zorgen voor een moeizamer herstel. En veel vet rond de organen (visceraal vet) kan leiden tot ontstekingen en complicaties. Door deze factoren ook te meten, krijgen we een completer beeld van onze patiënten.

Gebruik van slimme software

Het onderzoeksteam maakt gebruik van slimme technologie. Met de software MosaMatic, ontwikkeld in

‘Door ook spiermassa en vet rond de organen te meten krijgen we een completer beeld van de patiënt’

Maastricht UMC+, worden bestaande CT-scans geanalyseerd. De software meet onder meer spiermassa, visceraal vet en onderhuids vet. Deze scans worden al standaard gemaakt bij blaaskanker, dus voor de patiënt verandert er niets.

Daarnaast wordt CTcue ingezet. Dit is nieuwe software die automatisch gegevens uit patiëntendossiers verzamelt. Sinds september 2025 loopt het onderzoek ook in andere ziekenhuizen. In totaal worden meer dan 1000 patiënten meegenomen in de analyse.

Wat levert dit op voor de patiënt?

Het doel van het onderzoek is een model te maken dat urologen helpt beter te voorspellen welke risico's een patiënt loopt. Dat kan leiden tot heel persoonlijke keuzes. Het kan variëren van het aanpassen van de

operatietechniek, het aanbieden van prevalidatie (een programma waarbij patiënten vóór de operatie werken aan hun fysieke fitheid), tot zelfs het besluit om de operatie niet uit te voeren.

Een stap naar gepersonaliseerde zorg

Het onderzoek moet uiteindelijk bijdragen aan zorg die nog beter aansluit op de individuele patiënt. Minder complicaties, een sneller herstel en een betere kwaliteit van leven. Dat is waar het om draait. En het past bij een bredere beweging in de zorg. Niet alleen ziekten behandelen, maar ook aandacht hebben voor leefstijl en preventie.

Frits en Tom zijn het eens: “Door vooraf beter te voorspellen wie risico loopt, kunnen we de zorg écht verbeteren. Dat betekent winst voor de patiënt én voor de zorg als geheel.”

*Urologen
Oerlemans (Laurentius)
en Hermans (VieCuri)*

WIST JE DAT?

De Spoedeisende Hulp (SEH)

- 18** SEH artsen
- 40** SEH verpleegkundigen
- 14** arts-assistenten SEH
- 4** arts-assistenten in opleiding
- 8** doktersassistenten
- 1** medisch hulpverlener

Daarnaast werken de arts-assistenten van de verschillende poortspecialisten op de SEH.

.....

Scan de qr-code voor mooie interviews met onze collega's op de SEH. Of ga naar www.viecuri.nl/seh

CAPACITEIT

We zien gemiddeld 57 patiënten per dag. We hebben een gemiddeld opnamepercentage van 43,4% (patiënten die doorstromen naar een verpleegafdeling). Dit komt neer op ongeveer 25 patiënten per dag.

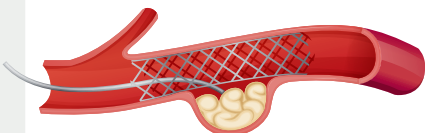
- 11** kamers
- 12** behandelplekken
- 2** traumakamers
- 1** shockroom

SAMENWERKING

We werken onder andere intensief samen met Ambulancezorg Limburg en de huisartsenpost.

TRAUMACENTRUM

VieCuri is een level 2 traumacentrum. De PCI behandelingen ('dotteren') en aneurysmazorg voor Noord- en Midden-Limburg vinden plaats bij VieCuri.

ERKEND

VieCuri is een STZ ziekenhuis met een erkende opleidingsplek voor SEH-artsen.

Er werken gemiddeld 5 artsen in opleiding op de spoedeisende hulp.

VAKGROEPEN

VieCuri en Laurentius hebben sinds juli 2022 de vakgroepen Spoedeisende Hulp artsen samengevoegd.

In opleiding

“Ik moet nu heel veel **tegelijk** leren”

Janneke Crutsen,
AIOS Orthopedie

Janneke Crutsen begon 5 jaar geleden als arts-assistent op de afdeling Orthopedie bij VieCuri. Sinds januari vorig jaar is ze arts in opleiding tot specialist (AIOS) en doet ze tegelijkertijd promotieonderzoek.

“Tijdens mijn studie geneeskunde ontdekte ik al snel dat ik het bewegingsapparaat het interessantste vond. En ik wilde werken met mijn handen, dus chirurgie sprak me ook erg aan. Orthopedie bleek heel goed bij me te passen. Het is dynamisch, maar je hebt ook tijd om een goed doordacht plan te maken voor je patiënt. Bovendien kun je als orthopedisch chirurg relatief snel resultaat boeken. Patiënten hebben vaak al lang pijnklachten als wij gaan opereren. Het is mooi om te zien dat ze daarna zonder pijn weer vooruit kunnen.”

Open vakgroep

“In 2021/2022 ben ik een jaar uit Venlo weg geweest, om bij Maastricht UMC+ op de afdeling Orthopedie te werken. Sinds januari 2024 ben ik AIOS bij VieCuri en word ik opgeleid tot orthopedisch chirurg. Het grootste verschil tussen Maastricht en Venlo is de omvang. Venlo is klein en overzichtelijk en je leert iedereen snel kennen. Bovendien is onze vakgroep heel open en dat is erg leerzaam. De arts-assistenten en specialisten delen één werkplek, uniek voor een ziekenhuis.”

Alles is nieuw

“Mijn grootste uitdaging is nu dat ik veel dingen tegelijkertijd moet leren. Knie, heup, schouder: alles is nog nieuw. Ik wil elke operatie heel goed voorbereiden en goed voor de dag komen. Dan doe ik ook nog promotieonderzoek en ik wil ook sporten, borrelen met vrienden en aandacht besteden aan mijn vriend. Ik houd veel ballen in de lucht, maar ik vind het allemaal leuk. Ik probeer werk en privé wel goed af te kaderen. Zo ben ik een uur eerder op mijn werk om de dag voor te bereiden, zodat ik 's avonds echt thuis kan zijn.”

Vaker dingen alleen doen

“Ik weet nog niet waarin ik me wil specialiseren: knie, schouder of heup. Het komende jaar wil ik vooral zelfstandiger knie- en heupprotheses leren plaatsen. Steeds vaker dingen alleen doen en op mezelf vertrouwen: zo kan ik uitgroeien tot de kundige orthopeed die ik graag wil worden.”

Komt een medewerker bij de dokter

"Ik wil me weer druk maken over kleine dingen"

Chantal Teeuwen (35) uit Helden is verpleegkundige op de afdeling cardiologie van VieCuri. Ze is gelukkig in haar werk en heeft samen met haar man twee jonge kinderen. Haar leven lijkt helemaal op de rit. Tot het in november 2023 misgaat en Chantal ziek wordt.

Een burn-out is de diagnose, maar diep vanbinnen voelt Chantal dat er iets anders aan de hand is. Dan volgt de echte diagnose: borstkanker. Een tumor van 8 centimeter. "Terugkijkend kwam het allemaal door de hormonale disbalans die de tumor veroorzaakte", zegt Chantal. "Dat zorgde voor de burn-outachtige klachten."

Klap op klap

De behandeling begint een maand later: 8 weken chemo en daarna nog eens 12 weken een andere chemokuur, waarvoor ze overgevoelig blijkt te zijn. Daarna volgen een borstamputatie en bestralingen. Chantal: "Ik wist wat er ging komen, maar ik kreeg klap op klap. Ik was nog niet hersteld van het één, of het ander volgde alweer. En ik had veel complicaties, voelde me een pechgeval. Toch bleef ik al die tijd positief."

Mensen om Chantal heen vroegen haar hoe ze zo rustig en sterk bleef. "Gek genoeg vond ik het verliezen van mijn haar het allerswaarst. Dat klinkt misschien oppervlakkig, maar het voelde alsof ik ineens alles kwijt was. Ik schaamde me voor mijn kale hoofd."

'Ik dacht dat ik nog terug kon komen als verpleegkundige'

Ik droeg mijn haarwerkje overal, ook thuis. Ongeacht hoe warm het was of hoe ongemakkelijk."

Plots zelf patiënt

"Ik werkte op cardiologie, waar de oncologische dagbehandeling om de hoek zit. Het was vreemd om in plaats van rechtsaf de afdeling op, nu ineens linksaf te slaan."

Thuis draait het jonge gezin intussen 'gewoon' door. "Toen ik ziek werd, waren onze kinderen 2 en 3 jaar. Mijn man en ik deden wat we konden, maar de angst sloop ons huis binnen. De kinderen sliepen slechter, het ziekenhuis werd voor hen een enge plek. Het is zo overweldigend, voor het hele gezin. En ik had een schuldgevoel, omdat ik niet de mama kon zijn die ik wilde zijn."

Operatie, pech en afscheid

Op 1 juli onderging Chantal een borst-reconstructie in Maastricht. "Het resultaat was heel mooi, maar helaas kreeg ik ook hier te maken met complicaties." Ze voelde zich beroerd en moest vaak terug naar het ziekenhuis. "De zomer was zwaar", zegt ze. "Het herstellen van de operatie was heel pittig. Daarnaast zijn er allerlei vervelende bijkomstigheden zoals niet mogen autorijden en afhankelijk zijn van thuiszorg en anderen. Alles komt tegelijk." En dan, precies twee jaar na haar ziekmelding, nog een extra klap: het einde van haar contract. "Zo zijn de regels nu eenmaal. Het is netjes afgehandeld hoor, maar het is toch een extra domper. Ineens hoor je nergens meer bij."

Gouden collega's

Chantal mist haar werk, haar collega's en haar witte pak. "Tot een paar maanden geleden dacht ik dat ik terug zou kunnen komen als verpleegkundige", zegt ze. "Ik heb het ook echt geprobeerd, maar het lukte toen niet, en nu nog niet. Dat is moeilijk te accepteren. Ik heb een lange weg afgelegd om verpleegkundige te worden en ik had eindelijk iets gevonden wat echt bij me paste. Ik voelde me als een vis in het water bij VieCuri en heb gouden collega's."

Cardio Mommy's

Chantal voelt zich gesteund door al haar collega's. "Tijdens de chemo zochten ze me op. Die steun van iedereen maakte de behandeling voor mij een stuk draaglijker. Bij mijn laatste behandeling hadden ze mijn kamer versierd. Zó lief! En een etentje staat alweer gepland." Extra bijzonder is de band met de Cardio Mommy's, een groepje jonge moeders van cardiologie.

Na alles wat achter haar ligt, richt Chantal zich hoopvol op de toekomst. Gemotiveerd zet ze stap voor stap vooruit.

Haar wens voor de toekomst is helder:

"Ik wil straks héél graag weer gaan werken: afleiding en voldoening krijgen, iets betekenen. Of dat als verpleegkundige is, of iets anders, dat weet ik nog niet. Ik ben druk met mijn herstel en allerlei instanties, maar niet met dingen waar ik mee bezig wil zijn. Ik zou me zo graag weer druk maken over kleine dingen, zoals te laat komen op je werk."

De werkdag van

Marco Derks, Intern transport

In 'De werkdag van' lopen we mee op afdelingen die meestal buiten beeld blijven. We ontdekken wat er allemaal achter de schermen gebeurt en wat het werk betekent voor onze medewerkers en patiënten. Deze keer volgen we Marco Derks: hij werkt in de postkamer en bij Intern Transport in Venray en Venlo.

06:00 uur
Leveranciersingang

07:00 uur
Magazijn

Lekker begin

Marco: "Vandaag werk ik bij Intern Transport in Venlo. Mijn vroege dienst begint in het donker. We laden schone uniformen, beddengoed en ander linnengoed uit en verspreiden het in het ziekenhuis. De vuile was geven we meteen mee terug aan de leverancier. Twee fanatieke collega's waren al vroeg hier, dus we lopen iets voor op schema. Een lekker begin."

10.000 stappen

"Het grootste deel van mijn routes rijd ik op de accuwagens in de kelder tussen de leveranciers-ingang, het magazijn, de liften en het milieu-eiland. Vanuit de lift brengen we alles lopend naar de afdelingen. Die 10.000 stappen per dag haal ik met gemak!"

Intern transport: feiten en cijfers

- 11 collega's
- 7 dagen per week van 6.00 tot 19.45 uur (in Venray 5 dagdiensten)
- 4 accuwagens in Venlo en 1 in Venray
- Dagelijkse afvoer van 75 containers met restafval, plastic en papier
- 500.000 kilo restafval per jaar
- Dagelijks transport van 50 karren met linnengoed, 35 voedingswagens, 150 pakketten en 45 vaten met specifiek ziekenhuisafval

08:30 uur
Milieu-eiland

Hoe kleiner, hoe beter

"Tussen alle geplande rondes door doen we nog veel meer. We rijden afvalrondes, bezorgen pakketten en doen kleine verhuizingen. Ik haal papier, plastic, glas, restafval, medisch afval, kantoorafval en linnengoed op bij de afdelingen en zet lege containers klaar. Daarna breng ik de volle containers naar het milieu-eiland."

"Sinds kort hebben we naast een pers voor restafval ook een pers voor karton. Hoe kleiner het geperste pakket, hoe minder vaak Renewi hoeft langs te komen. Daarom vragen we collega's om het afval en papier zo klein mogelijk weg te gooien. Dat scheelt in de kosten."

Op en neer

"Chauffeur Mark rijdt vandaag vijf keer met de vrachtwagen van VieCuri naar Venray en terug. Zodra hij weer bij ons in Venlo aankomt, halen Willem en ik de vrachtwagen leeg en laden die weer met spullen die naar Venray gaan. Bijvoorbeeld medicijnen, magazijnartikelen, gesteriliseerde instrumenten, interne post, broodjes voor de dialyse-afdeling en soep voor het restaurant."

09:00 uur
Leveranciersingang

09:30 uur
Ziekenhuisapotheek

Terug naar Venray

"Bij de apotheek bezorg ik een kar met medicatieboxen die net vanuit Venray aankwam. Maar ik zie dat er een box tussen zit die ze juist in Venray nodig hebben. Ik roep er een collega van de apotheek bij en we kijken het samen na. En inderdaad: de krat gaat weer terug naar de patiënt in Venray die de medicatie nodig heeft."

10:45 uur
Poli Orthopedie

Timing

"We doen dagelijks een aantal rondes voor de Centrale Sterilisatie Afdeling (CSA). Daarbij halen we op verschillende poli's vuile instrumenten op en brengen die naar de CSA voor reiniging en sterilisatie. Rondes als deze worden heel precies gepland. Belangrijk, de behandeling van de patiënt kan pas beginnen als de instrumenten er zijn."

11:30 uur
Tussen de A- en B-toren

Meerijden

"Op de weg terug van een bezorging krijg ik een lift van mijn collega Joep, die vandaag de voedingsrondes doet. Zodra alle voedingswagens in de keuken van ons restaurant zijn gevuld, kunnen die naar de patiënten van de verpleegafdelingen. Fijn dat ik even kan meerijden."

File

"Ho! File in de kelder. Ik maak even plaats, zodat mijn collega's Eric en Mattie er langs kunnen. Zij zijn met volle containers op weg naar het milieu-eiland. Zoals altijd is het een drukte van belang, maar wat drukte en afwisseling vind ik juist leuk."

12:10 uur
Kelder

Geraakt

‘VieCuri voelt voor mij soms als een stad. Groot en druk, maar als het erop aankomt één gemeenschap’

Er zijn momenten waarop ik me afvraag: wat als we straks de deuren van de Spoedeisende Hulp moeten sluiten omdat de roosters niet meer rondkomen? Nog geen jaar geleden konden we collega's uitlenen aan andere ziekenhuizen. Nu knokken we om onze eigen diensten gevuld te krijgen. Dat is niet een ver-van-mijn-bed-show, dat is hier, in ons VieCuri. En ja, dat raakt me.

Het raakt me omdat zorg er altijd moet zijn, dag en nacht. Omdat je wilt dat iedere patiënt die hier binnenkomt de juiste hulp krijgt. En het raakt me ook om te zien hoe onze mensen telkens weer opstaan. Keer op keer. Tijdens corona, tijdens de evacuatie van het ziekenhuis door het hoogwater in 2021, bij de financiële uitdagingen van de afgelopen jaren. Steeds opnieuw zie ik diezelfde kracht: saamhorigheid, energie, loyaliteit. VieCuri voelt voor mij soms als een stad. Groot en druk, maar als het erop aankomt één gemeenschap. Dat is indrukwekkend om van dichtbij mee te maken.

De realiteit is dat we te maken hebben met een zorgsysteem dat piept en kraakt. Sinds dit kabinet is er alweer een stoet aan ministers voorbijgekomen. Terwijl wij zoeken naar manieren om de zorg overeind te houden, ontbreekt in Den Haag de stabiliteit en de moed om écht te hervormen. Ik zou politici willen zeggen: durf keuzes te maken, durf de schotten te doorbreken. Stop met pleisters plakken en regel een integrale zorgwet die ons in staat stelt de zorg samen te organiseren.

Intussen kunnen wij niet wachten. We moeten het zelf doen en dat doen we ook. Drie dingen zijn voor

mij essentieel. Allereerst: opleiden. Alleen als we zelf nieuwe verpleegkundigen, specialisten en andere zorgprofessionals blijven opleiden, kunnen we de toekomst borgen. Ten tweede: écht uitblinken in capaciteitsmanagement. Dat klinkt zakelijk, maar het gaat om iets heel menselijks: voorspelbaarheid. Niemand wordt gelukkig van een rooster met te veel of juist te weinig collega's. We moeten eerlijk zijn, eilandjes loslaten en kiezen voor een gezamenlijk plan. En ten derde is er technologie. Ik zie elke week hoe slimme oplossingen lucht geven. Een video die een patiënt eerst thuis bekijkt, kan de duur van een spreekuur aanzienlijk verkorten. Technologie vervangt ons niet, maar helpt ons om het werk nog beter en met veel plezier te blijven doen.

Dat geeft mij vertrouwen. Want ondanks alle krapte en de zorgen, voel ik dat we vooruitgaan.

Te midden van die turbulentie wil ik dat VieCuri herkenbaar blijft. Een warm ziekenhuis, vriendelijk, vakkundig, vernieuwend en verbindend.

Een plek waar medewerkers zich gezien voelen en patiënten weten: hier ben ik in goede handen.

Daarom dit magazine. Een blad voor en over ons allemaal. Met verhalen die laten zien wie we zijn: soms licht, soms zwaar, maar altijd met hart voor de zorg. Ik hoop dat het op de keukentafel belandt, dat partners en kinderen van collega's erin bladeren, dat patiënten het lezen tijdens hun opname. Dat iedereen voelt: dit is VieCuri.

IJsbrand Schouten,
bestuursvoorzitter

*De Raad van Bestuur
van VieCuri: Nastasja
Cornelissen-Kolorz en
IJsbrand Schouten.*

Buiten dienst

Will Janssen, van storing tot zeldzame vogel

Overdag zorgt hij er als gebouwbeheerder technische dienst in Venray voor dat alles in het ziekenhuis blijft draaien. In zijn vrije tijd staat hij met een camera in de bossen, weilanden of zelfs in verre landen. Op zoek naar de mooiste vogels. Maak kennis met Will Janssen.

Wat is de gekste plek waar je ooit met je camera bent geweest?

"Dat was in een natuurgebied waar ik eigenlijk niet mocht komen. Ik had stiekem een klapstoeltje meegenomen, camera in de aanslag. Net toen ik goed en wel zat, keek ik recht in de ogen van een adder. Dat moment vergeet ik nooit meer. Soms kom je in situaties terecht waar je tot je enkels in de modder staat, maar als je dan die ene vogel vastlegt, is het de moeite waard."

Overdag werk je bij de technische dienst in Venray. Dat lijkt een totaal andere wereld dan vogelfotografie.

"Eigenlijk niet. In beide gevallen draait het om geduld en precisie. In Venray werken we vaak met oude techniek. Dan moet je improviseren, oplossingen bedenken en

volhouden tot het werkt. Bij fotografie is dat ook: veel wachten, goed kijken, steeds bijstellen. En in beide gevallen voel ik voldoening als het lukt."

Wat geeft je meer spanning: je werk in het ziekenhuis of een zeldzame vogel waarnemen?

"Dat hangt ervan af. Een storing in Venray kan heel uitdagend zijn. Onze uitdaging is om met zo min mogelijk middelen een oplossing te vinden. Dat vind ik geweldig: van niets iets maken. We improviseren en dat maakt het uitdagend en leuk. Maar het moment dat je een zeldzame vogel ziet die bijna nooit in Nederland voorkomt, ja, dat geeft toch echt een adrenalinekick. Laatst reed ik spontaan naar Texel omdat er een brileider (een zeldzame eend) was gespot. Dan sta je daar met honderd andere fotografen voor één eend. Dat moet je een keer meegemaakt hebben."

Welk fotomoment was tot nu toe het hoogtepunt?

"In Thailand heb ik ooit een pitta gefotografeerd. Een kleine vogel, het formaat van een merel, maar zó kleurrijk dat je denkt dat het geverfd is. Daar heb je echt een gids voor nodig, want ze zitten diep in de jungle en je hoort ze eerder dan dat je ze ziet. Als je hem dan uiteindelijk vastlegt, voelt dat als de jackpot."

Hoe vaak trek je eropuit met je camera?

"Minstens één keer per week. Ik heb een roostervrije middag, die gebruik ik om te fotograferen. En in het weekend vaak ook nog. Soms ga ik alleen, soms met anderen. Ik ga vaak op pad met een vogelaarster

‘In beide gevallen draait
het om geduld en precisie’

van 77 die mij veel geleerd heeft over vogels. We trekken er samen op uit, zij vertelt en ik rijd. Ik heb 3 dochters, een vriendin en een bonuszoon, dus het moet allemaal wel passen. Maar zonder fotografie word ik onrustig. Het geeft ontspanning. In een periode dat ik een burn-out had, ben ik elke dag met mijn camera op pad gegaan. Dat hielp me er echt bovenop.”

Het klinkt als een dure hobby...

“Ja, goede apparatuur kost veel geld, maar ik heb jarenlang met tweedehands spullen gefotografeerd. Het gaat er niet om wat je hebt, maar wat je ermee doet. Inmiddels

heb ik een nieuwe lens. Daarmee kan ik vogels op afstand fotograferen. De kans is kleiner dat ze dan wegvliegen als je beweegt. Toch zijn goede ogen en geduld belangrijker dan een dure camera.”

Wat zou je collega's die nieuwsgierig zijn naar fotografie mee willen geven?

“Kijk en luister. Ga eens mee met iemand die ervaring heeft, want je leert vooral door samen te kijken. En begin gewoon, je hoeft echt niet meteen duizenden euro's uit te geven. Ik heb ook veel via YouTube geleerd, helemaal gratis. Het belangrijkste is dat je plezier hebt en geniet van wat je ziet.”

Favorieten

Rijstepap

Kok Vincent Stadler: "Voor dit dessert komen mensen op donderdag speciaal naar het restaurant."

- Zo'n 35 liter gaat er doorheen
- Collega's nemen ook bakjes mee voor thuis
- Eigen recept op basis van Japanse dessertrijst, melk en suiker
- Ook de kaneelsuiker maken we zelf
- De pap wordt bereid in de ijsbereidingsmachine
- Gezond? Rijst bevat zelf weinig vetten en cholesterol, maar het hangt sterk af van de bereiding. De hoeveelheid suiker in de pap is in de loop der jaren gehalveerd

Wat is jouw favoriet?

Dat kan alles zijn wat voor jou en je collega's onmisbaar is tijdens de werkdag.

Laat het ons weten:

communicatie
@viecuri.nl

VieCuri
medisch centrum